

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς :Στη μοναχική και άρρωστη γυναίκα για την αυτοκτονία

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ξέρω ότι είναι δύσκολο. Πριν μερικά χρόνια πέθανε ο άνδρας σου. Στενοχωριόσουν το ξεπέρασες. Πάντρεψες τον μοναχογιό σου· η χαρά επέστρεψε. Έπειτα σε χαροποιούσε πάρα πολύ το εγγόνι. Όμως εκείνο που αγαπούσες εσύ αγαπούσε και ο Θεός και το πήρε. Μόλις το εγγόνι σου πέταξε στον άορατο κόσμο, αρρώστησε και η νύφη σου. Τη στέγνωσε η στενοχώρια και η λύπη κι εκείνη ακολούθησε τον γιό.

Τελικά πίσω τους έφυγε κι ο μοναχογιός σου. Κι εσύ έμεινες μόνη κι έρημη. Προσπάθησες μία φορά να δηλητηριαστείς. Έμεινες ζωντανή. Ετοιμάσες έπειτα το σχοινί για να κρεμαστείς. Όμως σε ξάφνιασε η κοπέλα από τη γειτονιά. Βλέποντάς σε κάτω από το ετοιμασμένο σχοινί εκείνη σου είπε, πως άκουσε από τους γέροντες, ότι η αυτοκτονία είναι αμαρτία χωρίς συγχώρεση και στους δυο κόσμους.

Καλά σου είπε. Τούτη η κοπέλα σου έσωσε την ψυχή. Όντως, εκείνη είναι η μέγιστη ευεργέτριά σου στον κόσμο. Μόνο χάρη εκείνης μπορείς να ελπίζεις να ιδωθείς στον άλλο κόσμο με τον γιό, τη νύφη, το εγγόνι και τον άνδρα σου. Η Εκκλησία τού Χριστού από την αρχή αντιστάθηκε αποφασιστικά ενάντια στην αυτοκτονία ως υπέρβαρο αμάρτημα. Ο δυτικός διδάσκαλος της Εκκλησίας ο Αυγουστίνος είπε: «Όποιος αυτοκτονήσει, τούτος σκότωσε έναν άνθρωπο».

Ο αυτόχειρας μ' αυτό, λοιπόν, τοποθετείται ίσα με τον δολοφόνο. Αλλά στη δική μας ανατολική Εκκλησία η αυτοκτονία κρίνεται ακόμα πιο αυστηρά. Κατά τον δέκατο τέταρτο κανόνα του πατριάρχη Τιμοθέου ο αυτόχειρας στερείται της νεκρώσιμης ακολουθίας και του εκκλησιαστικού ενταφιασμού.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία όρισε αυστηρή τιμωρία ακόμα και για την προσπάθεια αυτοκτονίας. Σ' εκείνον ο οποίος προσπαθήσει να αυτοκτονήσει η Εκκλησία επιβάλλει κανόνα δώδεκα χρόνια. Ξέρω πως εσύ θα σκαφθείς ότι αυτό είναι υπερβολικά αυστηρό. Όμως αυτή η αυστηρότητα κατάγεται από το έλεος. Σου λέω την αλήθεια: η Εκκλησία είναι τόσο αυστηρή στο θέμα της αυτοκτονίας από καθαρό έλεος απέναντι στους ανθρώπους.

Αφού η Εκκλησία έχει στο πνευματικό της θησαυροφυλάκιο την προορατική εμπειρία, ότι οι αυτόχειρες δεν μπαίνουν στο βασίλειο της αθάνατης ζωής και του αιώνιου ελέους. Και με την αυστηρότητά της η Εκκλησία θέλει να προλάβει τους ανθρώπους από την αιώνια καταστροφή. Στην Αγία Γραφή μόνο δυο άνθρωποι αναφέρονται που πήραν τη ζωή τους από τον εαυτό τους. Ο ένας είναι ο Αχιτόφελ, ο προδότης τού βασιλιά Δαβίδ, και ο δεύτερος είναι ο Ιούδας, ο προδότης τού Κυρίου Ιησού Χριστού. Ας είναι μακριά από σένα και μόνο η σκέψη να βρεθείς σ' αυτήν την παρέα σ' εκείνη την πλευρά τού τάφου. «Ο δε υπομείνας εις τέλος, ούτος σωθήσεται» (Ματθ. 10, 22), είπε ο Κύριος. Είναι πολυάριθμες και διαφορετικές δυσκολίες που ο Θεός επιτρέπει στους ανθρώπους, αλλά ο σκοπός όλων αυτών είναι ο εξής: με την πίκρα να θεραπεύσει τις ανθρώπινες ψυχές από την αμαρτία και να τις προετοιμάσει έτσι για την αιώνια σωτηρία. Όσο και να είναι καμιά φορά δύσκολο για σένα, θυμήσου δυο πράγματα, πρώτο ότι ο ίδιος ο ουράνιος Πατέρας σου ορίζει το μέτρο των παθών, και το δεύτερο ότι Αυτός γνωρίζει τη δύναμή σου. Εάν ποτέ σου έρθει η σκέψη για αυτοκτονία, διώξε την σαν ψιθύρισμα του σατανά. Το έλεος του Θεού να σε δυναμώσει.

**(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, “Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται...”,
Ιεραποστολικές Επιστολές Α', Εκδ. “Εν Πλω”, σ. 181)**

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com